

ע"ל כע. נדה ת.

מת שאני התם דאגב איצנא
שעניא *מרחיקין המשור תם
שמייה דר' מאיר ריש תורא
שמר שמואל הני מילי בשור
יו ת"ר *מעשה במקום אחד
לו לר' חנינא בן דוסא אמר
קבו על פי החור יצא ונשבו
מדרש אמר להם ראו בני אין
יו לו לאדם שפגעו בערוד
*אמרוהו וכו' (אבות דר' עקיבא)

לחפירה מלאה נחשים ועקרבים מעידין עליו
מוקו א"ר יצחק יראה שוורים פוסק דתני רב
חמשים אמה ומשור מועד כמלא עיניו תנא
בדקולא סליק לאגרא ושרי דרגא מתוך
שחור וביומי ניסן מפני שהשמן מוקד לו בין
שהיה ערוד והיה מוקו את הבריות באו והודו
להם הראו ל' את חורו הראוהו את חורו *נתן*
ומת אותו ערוד נטלו על כתפו והביאו לבית
ערוד ממות אלא החמא ממת באותה שעה א

[חולין קכו.]

[לעיל כח:]

יצמות קבא.

פסחים ק"ב:

[קום' סיג]

ענין 97 ב.

[דבורי רש"י
הפסוק בעשות
הריך להפכם]

אברהם' לז. פ"ט

٥٢ ٤٧

דבריו

שבת קנ: ע"ט
[שמי' קס: קנ.]

ש"ל רב
[קדו' כ: וש"נ]

גפ"י כו: כפ.

[פ' שבת ק"א]

קי"ג
ה'תרמ"ג

כה: ע"ג ס:

1917-18-19

מא.

רע"י פירוש

ברא"ש

1870

ה' יורדי רשת ה' אלמדה רב אריה בן שירה ובן שירה בן שירה (ישיבין מנ) ירוני יושבי מלך ובן שירה (מכילין)

היו אחרים (ומהלל ל) היו מיסמם את הדבר

הנהגות הבי"ח
 (א) ב"ח יחזיק סיכון מוסקין. ל"ב בספק מי שמחזיק דף כ"ב גבי שניטל בעלי קרי פירך תלמודא נמי הכי
 וע"ש בתוס':
 גמ' נתן עקבו על פי החזק. עיין י"א מראה בחשנים (ספ"ק ג' סימן י"ז) ד"ס משלחו:
 גליון השי"ס